

nápisala
EMÍLIA
POPALENCOVÁ

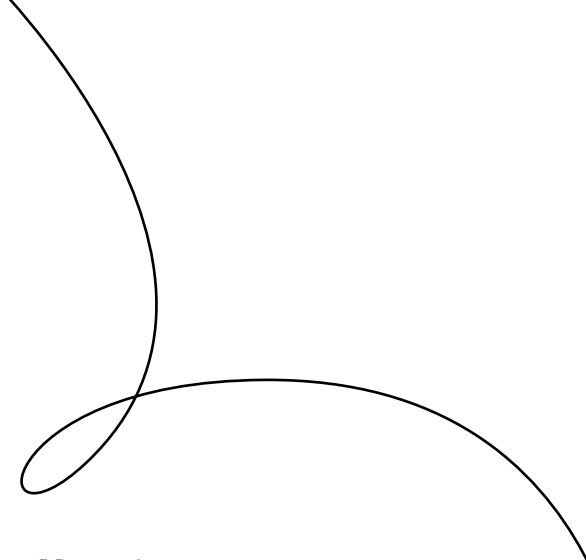
NÁVOD

NA
TÍNE
DŽER
PRO
V
OBSLUHU

nakreslila
PETERA
LUKOVICSOVÁ

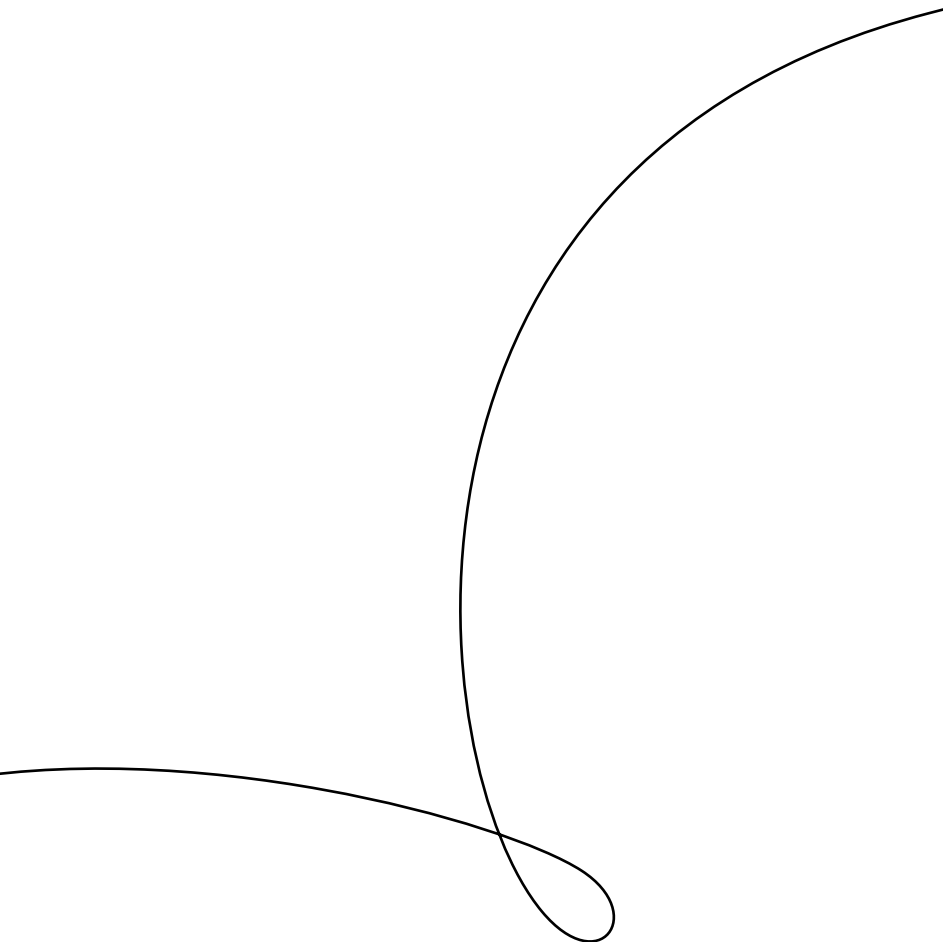
**Venujem
mojim milovaným
a milujícím
rodičom**

NÁVOD

NA OBSLUHU
TÍNEDŽEROV

nápísala
EMÍLIA
POPALENCOVÁ

NÁVOD

NA
TÍNEĎ
OBSLUHU
ŽERIOV

nakreslila
PETRA
LUKOVICSOVÁ

štonožka

1

LILI

Lili

NIEKTORÍ

ma možno poznajú a niektorí zasa nie. Možno máte len podvedomý pocit, ako keď zbadáte niekoho na ulici a rozmýšľate, kde ste to dievčatko či chlapca stretli. Je to kamarátka zo škôlky, z tanečného krúžka alebo sa na niekoho iba veľmi podobá? Videli ste už niekedy tú tvár alebo ide len o akýsi tieň, čo prenasleduje vašu myseľ a trápí vaše mozgové závitky nezodpovedanými otázkami?

Skúste ešte pouvažovať, no aby ste nepovedali, že som vám dala príliš ťažkú úlohu, trochu vám napoviem.

TERAZ

Som dievča s veľkými sivomodrými očami a jamkou na brade, do ktorej sa zmestí malíček.

Nič? Nespomínate si? Skúsim pokračovať.

Mám dlhé lesklé

čokoládovohnedé vlasy a roztopašnú ofinu, no kedysi som mala vlasy ostrihané na krátke mikádo.

To bolo vtedy, keď ma moja sestra v šialenej túžbe stať sa kaderníčkou ostrihala a ja som potom musela ísť k ozajstnej kaderníčke. Tá s mojím vtáčím hniezdom na hlave zvädzala skutočný boj, až sa jej na čele perlili kvapky studeného potu. Mama zatiaľ strnulo sedela s hlavou v dlaniach na tyrkysovej pohovke a iba zriedka sa odvážila vykuknúť pomedzi prsty. Kaderníčka však bola majsterkou vo svojom odbore a vytvorila z môjho účesu hotové umelecké dielo. Mama sa konečne usmievala, a keď sme prišli domov, tatino vyhlásil, že som veľmi roztomilá.

Už ste si spomenuli? Áno?

Ak si ma pamätáte, spoznali ste ma v čase, keď moje kroky viedli prvýkrát do škôlky, no už som predškôlačka. Čoskoro pôjdem do školy. A pre tých, čo ma ešte nepoznajú, volám sa Lili. Už som veľká slečna. Konečne viem dokonale krásne povedať „r“. Moje vlasy už nie sú ulepené od kečupu alebo od lízanky ako kedysi. Len občas, ale každému sa predsa sem-tam stane nehoda. A už si ani nevrátam v nose. Aspoň nie, keď sa niekto pozerá.

„Rrrr...”

Mám
staršiu sestru.
Volá sa Laura.
Iste si na ňu
spomínate. Ťažko
na ňu zabudnúť.
Čo by som vám o nej
povedala? Má bledú
pokožku a pehy na nose.

Laura
LAURA
LAURA

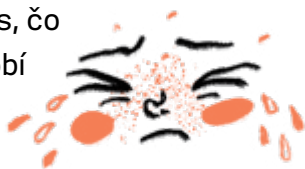
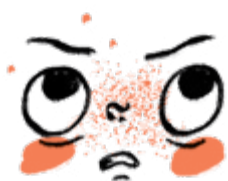
Jej vlasy sú svetlé a vlnité, oči má hnedé a výraz
jej tváre pôsobí väčšinou dosť znudene a otráve-
ne. A to najdôležitejšie... **Je tínedžerka.**

Jedno vám poviem. Ak ste náhodou jedi-
náčik a túžite po súrodencovi, rozhodne si
neželajte tínedžera. Život s pubertálnou ses-
trou či s pubertálnym bratom je skutočne

náročný, plný neočakávaných uda-

lostí. Zažijete hromadu hádok,
plaču, prevracajúcich sa očí,
zúfalých rodičov a vážne
nechutných pupákov.

Tým z vás, čo
už súrodencia v tomto období
života máte, vyjadrujem
úprimnú sústrasť.

Vy viete, o čom hovorím. Ja som sa pozorovaním svojej staršej sestry dozvedela veľa zaujímavých skutočností. Zistila som toho naozaj veľa o deťoch, ktoré kráčajú po svojej strastiplnej ceste posiatej trňami k dospelosti, a preto sa pohodlne usad'te. Ja totiž nie som skúpa a rada sa s vami o svoje cenné poznatky podelím.

2

ŠTÝLOVÉ
OBLEČENÍ

TYPICKÝ

tínedžer sa vyznačuje tým, že nosí úplne odlišné oblečenie než bežní ľudia. Niektorí pubertiaci vyzerajú vážne komicky.

Moja sestra má v skrini väčšinou šatstvo tmavých farieb. **Ružovú by ste u nej hľadali márne.** Nosí samé nohavice a kraťasy. Sukňu má len jednu.

Keď raz oznámila mame, že si chce kúpiť sukňu, vyplašená mama takmer volala na pohotovosť, že jej dcéra má nejakú záhadnú cudzokrajnú chorobu, ktorá jej spôsobila zmenu osobnosti. Našťastie Laura mame

rýchlo vysvetlila, že nepôjde o žiadnu fialovú alebo o ružovú sukničku s volánikmi, ale o čiernu skladanú sukňu na traky, ktorú si oblečie na koniec školského roka. Mama sa upokojila. Keď navyše Laura dodala, že mama je fakt trápna a zasa sa raz ukázalo,

